

Mācīšanās no pagātnes mācībām

Elders M. Rasels Balards
no Divpadsmīt apustuļu kvoruma

Mācīšanās no pagātnes mācībām dod iespēju veidot personīgo liecību uz stabila paklausības, ticības un Gara liecības akmens.

Mēs dzīvojam apburošā un brīžiem arī apjukuma laikā. Nesen es teicu vienam savam mazdēlam, ka es pārskatu savu konferences runu. Viņa sejā bija apjukums. “Tu uzstāsies konferencē, rakstot īsziņu?” viņš jautāja. “Es domāju, ka tev būs jāuzstājas Konferenču centrā.”

Kamēr citiem ir vieglāk rakstīt īsziņas, es pateicos par šo iespēju šodien runāt, jo man ir ziņa, kura man šķiet ļoti svarīga tam mazdēlam un pārējiem mazbērniem, kā arī visiem jauniešiem Baznīcā.

Vairākus gadus atpakaļ, kad biju biznesā, es apguvu ļoti dārgu mācību, jo es uzmanīgi neklausījos sava tēva padomā, kā arī nepievērsu uzmanību Svētā Gara mudinājumiem, kas deva man vadību no Debesu Tēva. Mans tēvs un es bijām automašīnu biznesā, un Ford Motor kompānija meklēja pārdevējus, kas pārdos viņu jaunos automašīnu modeļus. Ford vadība aicināja manu tēvu un mani, lai parādītu to, kas, viņuprāt, būs iespaidīgi veiksmīgs produkts. Kad mēs ieraudzījām automašīnas, mans tēvs, kuram bija vairāk kā 35 gadu pieredze biznesā, iedrošināja mani kļūt par pārdevēju. Kaut arī Ford pārdošanas personāls bija ļoti pārliecinošs, es izvēlējos kļūt par Soltleiksitijas pirmo un patiesībā pēdējo Edsel pārdevēju. Ja jūs nezināt, ko nozīmē Edsel, pajautā savam vectēvam. Viņš varēs jums pateikt. Edsel bija liela izgāšanās.

Tad nu šeit ir spēcīga mācība jums visiem par šo pieredzi. Ja jūs esat gatavi klausīties un mācīties — dažas no dzīves visvērtīgākajām mācībām nāk no tiem, kas ir dzimuši pirms jums. Viņi gāja, kur jūs tagad ejat, un ir piedzīvojuši daudz no tā paša, ko jūs. Ja jūs ieklausāties un reaģējat uz viņu ieteikumiem, tie var palīdzēt vadīt jūs tuvāk izvēlēm, kas būs jūsu labumam un svētībai, un aizvedīs prom no izvēlēm, kas var jūs iznīcināt. Ja jūs vērsāties pie saviem vecākiem un citiem, kas ir gājuši pirms jums, jūs atrodat ticības piemērus, apņemšanos, smagu darbu, nodošanos un upurēšanos, ko jums vajadzētu censties dubultot.

Ir grūti iedomāties scenāriju, kurā nebūtu vērtīgi apdomāt un mācīties no citu cilvēku pieredzes. Daudz profesijām ir nepieciešama pieredze, kuras laikā jaunie profesionāļi seko pieredzējušiem profesionāļiem, lai mācītos no viņu gados iegūtās pieredzes un uzkrātās gudrības. Jaunie dalībnieki profesionālajā sportā bieži vien tiek nolikti sēdēt uz soliņa, lai vērotu pieredzējušos spēlētājus. Jaunie misionāri ir nozīmēti strādāt ar vecāko pārinieku, kura pieredze palīdz jaunajam misionāram mācīties, kā pareizi un efektīvi kalpot Tam Kungam.

Protams, ir reizes, kad mums nav citas izvēles, kā tikai darīt to pašiem un darīt, cik vien labi varam, lai izdomātu un saprastu visas lietas. Piemēram, nav daudz cilvēku manā paaudzē, kuru pieredze var palīdzēt laikā, kad ir runa par mūsdienu tehnoloģijām. Kad mums ir problēmas ar mūsdienu tehnoloģijām, mums jāmeklē kāds, kurš pārzina to labāk nekā mēs — kas parasti nozīmē jautāt kādam no jums, jaunie cilvēki.

Šis ir mans vēstījums un liecība jums šodien, mani jaunie draugi, ka uz katru svarīgāko jautājumu par jūsu mūžīgo dzīvi ir atbilde Svētajos Rakstos un praviešu un apustuļu vārdos, un liecībās. Fakts, ka šie vārdi nāk no vecākiem vīriešiem, kas dzīvoja un dzīvo, nenozīmē, ka šie vārdi ir mazsvarīgāki. Būtībā tas padara viņu vārdus jums vēl vērtīgākus, jo tie nāk no cilvēkiem, kas ir mācījušies ļoti daudz no gadiem ilgas uzticīgas dzīvošanas.

Ir slavens teiciens, ko teica Džordžs Santajana. Jūs laikam esat to dzirdējuši: “Tie, kas nevar atcerēties pagātņi, ir nolemti to atkārtot” (skat. John Bartlett, apkop., *Familiar Quotations*, 15. izd. [1980], 703). Ir dažādas šī teiciena versijas, ietverot: “Tie, kas neatceras pagātņi, ir lemti to atkārtot.” Šo vārdu patiesā nozīme ir dziļa. Ir lieliskas mācības, kuras var gūt no pagātnes, un jums ir jāmācās no tām, lai jūs neizsmeltu savu garīgo spēku, atkārtojot pagātnes kļūdas un sliktās izvēles.

Jums nav jābūt Pēdējo Dienu svētajam, jums pat nav jābūt ticīgam, lai redzētu, kā vēsture atkārtojas starp Dieva bērniem, kā tas ir pierakstīts Vecajā Derībā. Atkal un atkal mēs redzam taisnīguma ciklu, kuram seko bezdievība. Līdzīgi arī Mormona Grāmatā ir rakstīts, ka senajās civilizācijās šajā kontinentā notika tas pats — pēc taisnīguma bija uzplaukums, materiālie labumi, tad alkātība, tad lepnums, bezdievība un morālo principu zaudēšana, līdz cilvēki paši noved sevi līdz nelaimēm, kas ir pietiekamas, lai mudinātu viņus kļūt pazemīgiem, nožēlot grēkus un mainīties.

Relatīvi īsajā laika posmā, kas aptver Jauno Derību, vēsturiskais šablons atkārtojās atkal. Šoreiz cilvēki pagriezās pret Kristu un Viņa apustuļiem. Posts bija tik liels, ka mēs to pazīstam kā Lielo Atkrišanu, kas noveda cilvēci pie gadsimtiem ilgas garīgas stagnācijas un neziņas, sauktiem par viduslaikiem.

Tagad man jārunā ļoti skaidri par šiem vēsturiski svarīgajiem atkrišanas periodiem un garīgo tumsu. Mūsu Debesu Tēvs mīl visus Savus bērnus un Viņš vēlas, lai viņi visi saņemtu evaņģēlija svētības savā dzīvē. Garīgā gaisma nav zudusi tādēļ, ka Dievs būtu pagriezis Savu muguru pret Saviem bērniem. Drīzāk tas rodas no tā, ka Viņa bērni visi kopā pagriež savas muguras pret Viņu. Garīgā tumsība ir nepareizu izvēļu dabīgas sekas, ko veikuši atsevišķi cilvēki, sabiedrība, valstis un civilizācijas. Tas ir pierādīts atkal un atkal visos laikos. Viena no lielajām mācībām no šīm atkrišanām ir tā, ka mūsu izvēles, gan individuālās, gan kopīgās, piedalās garīgo seku veidošanā sev un saviem pēcnācējiem.

Katrā atklāšanā Dieva mīlošā vēlme svētīt Savus bērnus ir parādīta brīnumainā evaņģēlija patiesības atjaunošanā caur dzīvajiem praviešiem. Evaņģēlija atjaunošana caur pravieti Džozefu Smitu deviņpadsmitā gadsimta sākumā ir nesenākais piemērs. Līdzīgas atjaunošanas ir notikušas senākos laikos caur tādiem praviešiem kā Noa, Ābrahāms, Mozus un, protams, Tas Kungs, Jēzus Kristus.

179 gadi, kas pagājuši, kopš Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca tika oficiāli organizēta, ir bijuši visādā veidā unikāli. Nekad rakstītajā vēsturē nav bijis tik lielisks zinātnes un tehnoloģiju progress. Šie sasniegumi ir palīdzējuši evaņģēlijam augt un izplatīties pa visu pasauli. Taču tas ir arī ietekmējis materiālisma palielināšanos un savu iegribu apmierināšanu, un tikumības pagrimumu.

Mēs dzīvojam laikmetā, kad labas gaumes un pieklājības normas robežas ir izplestas tik ļoti, ka liekas, ka nav nekādu robežu. Dieva baušļi tiek sašķobīti ar idejām, kas pilnībā sagroza priekšstatu par “labu” un “sliktu”. Dažas sabiedrības daļas, šķiet, vispār neuzticas nevienam, kad izlemj dzīvot pēc kādas no reliģijām. Un, kad ticīgi cilvēki sāk brīdināt pārējos par viņu grēcīgo izvēļu iespējamajām sekām, viņi tiek izsmieti un izjokoti, un viņu vissvētākie rituāli un dārgās vērtības tiek publiski izsmietas.

Vai tas šķiet pazīstams, mani jaunie brāļi un māsas? Vai jūs redzat šeit šo vēsturisko šablonu atkal — ciklu, kur pēc taisnīguma nāk labklājība, materiālie labumi, alkatība, lepnums, bezdievība un morāles pagrimums — to pašu ciklu, ko mēs esam redzējuši atkal un atkal Vecās un Jaunās Derības un Mormona Grāmatas lappusēs? Vēl svarīgāk — kāda ietekme mācībām no pagātnes ir uz personīgajām izvēlēm, ko jūs veicat šobrīd un visā atlikušajā dzīvē?

Tā Kunga balss ir skaidra un nekļūdīga. Viņš jūs pazīst. Viņš jūs mīl. Viņš vēlas, lai jūs būtu mūžīgi laimīgi. Taču atbilstoši Dieva dotajai rīcības brīvībai, izvēle ir jūsu. Katram no mums pašam ir jāizvēlas, vai ignorēsīt pagātņi un pārdzīvosīt sāpīgās kļūdas un traģiskos kritienus, kuri ir bijuši iepriekšējām paaudzēm, kas paši piedzīvojuši slikto izvēļu bēdīgās sekas. Cik gan jūsu dzīve būs labāka, ja jūs sekosit cēlajam piemēram, ko rāda tādi uzticīgie Kristus sekotāji kā Helamana dēli, Moronijs, Džozefs Smits un stiprie pionieri, kuri izvēlējās pareizo, paliekot uzticīgi Debesu Tēva pavēlēm.

No visas sirds es ceru un lūdzu, lai jūs būtu pietiekami gudri, lai mācītos no pagātnes mācībām. Jums nav jārikojas kā Lamanam un Lemuēlam, lai saprastu, ka daudz labāk ir būt Nefijam vai Jēkabam. Jums nav jāseko ceļam, ko gāja Kains un Gadiantons, lai saprastu, ka „bezdievība nekad nav bijusi laime” (Almas 41:10). Un jums nav jāpieļauj, lai jūsu apkārtne kļūst kā Sodoma un Gomora, lai saprastu, ka tā nav laba vieta, kur audzināt ģimēni.

Mācīšanās no pagātnes mācībām ļauj jums iet drošsirdīgi gaismā bez riska, ka atdursities tumsā. Tas ir, kā tam jābūt. Šis ir Dieva plāns: tēvs un māte, vectēvs un vecmāte māca savus bērnus, bērni mācās no viņiem un tā kļūst par taisnīgāku paaudzi caur savām personīgajām pieredzēm un iespējām. Mācīšanās no pagātnes mācībām dod iespēju veidot personīgo liecību uz stabila paklausības, ticības un Gara liecības akmens.

Protams, nepietiek mācīties šīs mācības tikai no vēstures un kultūras viedokļa. Vārdu un datumu, un notikumu kārtības mācīšanās no apdrukātas lapas nepalīdzēs jums daudz, ja vien jūs neierakstīsīt to nozīmi un vēstījumu savās sirdīs. Rūpējoties par liecību un aplejot to ar ticību, mācības no pagātnes var rast saknes jūsu sirdīs un kļūt par būtisku daļu no tā, kas jūs esat.

Un kā vienmēr svarīga ir jūsu personīgā ticība un liecība. Tas nosaka atšķirību, mani jaunie brāļi un māsas. Tas ir veids, kā jūs zināt. Tas ir veids, kā jūs izvairāties no pagātnes kļūdām un paceļat savu garīgumu nākamajā līmenī. Ja esat atvērti un uztverat

Svētā Gara čukstus savā dzīvē, jūs sapratīsiet pagātnes mācības, un tās iededzinās jūsu dvēselē jūsu liecības spēku.

Un kā jūs iegūstat tādu liecību? Lūk, tam nav nekādas tehnoloģijas un nekad nebūs. Jūs nevarat veikt meklēšanu ar Google, lai iegūtu liecību. Jūs nevarat nosūtīt īsziņā ticību. Jūs gūstat ļoti spēcīgu, dzīvi mainošu liecību šodien tādā pat veidā, kā tas vienmēr ir bijis darāms. Process nav mainījies. Tā nāk caur vēlmi, studijām, lūgšanu, paklausību un kalpošanu. Tāpēc praviešu un apustuļu mācības gan senatnē, gan mūsdienās ir atbilstošas jūsu dzīvei, kādas tās ir vienmēr bijušas.

Lai jūs varētu atrast prieku, laimi un mieru nākotnē, mācoties lielās un mūžīgās pagātnes mācības — ir mana lūgšana par katru no jums — par maniem mazbērniem un visiem jauniešiem Baznīcā, lai kur jūs būtu, un to es saku Jēzus Kristu Vārdā, āmen.